Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Căușeni sediul central – Vitvițchi Marcela
Dosarul nr. 2r-947/26; PIGD nr. 2-26038607-02-2r-11052026

D E C I Z I E

21 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată compusă din:
Președintele completului, judecătorul – Ana Panov,
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de SRL „Servmixt-Agro", reprezentantă de avocatul Prodan Andrei, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul central din 16 aprilie 2026, la cererea depusă de SRL „Servmixt-Agro", reprezentantă de avocatul Prodan Andrei, împotriva SRL „Bun Augur" cu privire la confirmarea tranzacției de mediere cu eliberarea titlului executoriu, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

La 26 martie 2026 SRL „Servmixt-Agro", reprezentantă de avocatul Prodan Andrei, a depus cerere împotriva lui SRL „Bun Augur" cu privire la confirmarea tranzacției cu eliberarea titlului executoriu.

În motivarea cererii s-a indicat că la 20 mai 2025, creditorul SRL „Servmixt-Agro" împreună cu debitorul SRL „BUN AUGUR" au înaintat cererea către mediatorul autorizat Pînzaru Dorian, de a media litigiul pe marginea existenței unei datorii a debitorul SRL „Bun Augur" față de SC „Vadalex-Agro" SRL, ca rezultat a neonorării obligațiunilor pecuniare ce reies din contractul de vânzare-cumpărare piese și/sau prestări servicii pentru întreținere și reparații curente nr.2 388 din 26 mai 2021, contractul de vânzare-cumpărare Nr.BA-N50BX/06.09.2021, contractul de vânzare-cumpărare piese și/sau prestări servicii pentru întreținere și reparații curente nr. 2 788 din 01 februarie 2022, contractul de vânzare-cumpărare Nr. BA-SS0870 din 16 august 2022, contractul de vânzare- cumpărare piese și/sau prestări servicii pentru întreținere și reparații curente nr. 3 637 din 31 ianuarie 2023, contractul de vânzare-cumpărare piese și/sau prestări servicii pentru întreținere și reparații curente nr. 4 542 din 15 martie 2024, contractul de vânzare-cumpărare Nr. 69-TA- 2024 din 21 august 2024.

Menționează că, la 20 mai 2025, în cadrul procedurii de mediere a fost încheiată Tranzacția nr. 153/AD (în temeiul art. 32 al Legii nr. 137 din 03.07.2015 cu privire la mediere) /anexa nr. l, conform căreia: „în vederea realizării obiectului tranzacției debitorul SRL „Bun Augur" achită în beneficiul creditorului SRL „Servmixt-Agro" suma în mărime de 3 127 736,77 (trei milioane o sută douăzeci și șapte de mii șapte sute treizeci și șase,77) MDL, ce constituie 3 107 736,77 MDL datoria de bază și 20 000 MDL parțial din penalitate, conform următorului grafic:1 563 868,39 MDL – până la data de 30.07.2025; 1 563 868,39 MDL - până la data de 30.11.2025. Or, „în caz dacă Debitorul SRL „Bun Augur", nu va respecta cel puțin un termen

limită de achitare prevăzut la pct. 4.3. din prezenta Tranzacție, acesta va achita creditorului SRL „Servmixt Agro”, integral și imediat suma în mărime de 4 499 574,91 (patru milioane patru sute nouăzeci și nouă mii cinci sute șaptezeci șipatru,91) MDL, cu deducerea sumelor achitate.”

Comunică că procedura de mediere a fost încetată prin procesul-verbal din 20 mai 2025 (anexa nr.2), în temeiul art. 23 (2) al Legii Nr. 137 din 03.07.2015. Până în prezent, debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile pecuniare și nu a respectat termenele de achitare conform prevederilor din Tranzacția nr. 153/AD, situație reflectată și confirmată prin actul de verificare a decontărilor reciproce (anexa nr. 3). Indiferența manifestată de pârâți față de obligațiile contractuale a determinat reclamantul să înainteze prezenta cerere.

În concluzie creditorul SRL „Servmixt-Agro” a formulat următoarele solicitări: · Confirmarea Tranzacției de împăcare nr. 153/AD din 20.05.2025, mediată de mediatorul autorizat Dorian Pînzaru, în cadru procedurii de mediere Nr. 153/AD, între creditorul SRL „Servmixt Agro" și debitorul SRL „Bun Augur”. · Eliberarea titlului executoriu, susceptibil de executare silită

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 16 aprilie 2026, s-a respins cererea depusă de SRL „Servmixt-Agro”, reprezentată de avocatul Prodan Andrei împotriva lui SRL „Bun Augur” cu privire la confirmarea tranzacției cu eliberarea titlului executoriu.

Se refuză confirmarea tranzacției de împăcare nr.153/AD încheiată la data de 20 mai 2025 între SRL „Servmixt-Agro” și SRL „Bun Augur”.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 29 aprilie 2026, SRL „Servmixt-Agro”, reprezentantă de avocatul Prodan Andrei a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 16 aprilie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și restituirea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, legea stabilește în mod expres și limitativ cazurile în care instanța poate refuza confirmarea tranzacției, și anume doar dacă aceasta contravine legii sau încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei, ale societății sau ale statului, ori dacă a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii nr. 137/2015 cu privire la mediere. Or, în cauza dedusă judecății, instanța de fond nu a constatat existenta niciunuia dintre aceste temeiuri legale de refuz, ci a întemeiat soluția exclusiv pe existența unei erori materiale privind indicarea raionului sediului debitorului, calificând în mod eronat această neconcordanță drept o problemă de identificare a părții. Mai mult decât atât, instanța nu a demonstrat în niciun mod că tranzacția ar contraveni legii sau că ar afecta drepturile ori interesele legitime ale vreunei persoane, şi nici nu a constatat vreo încălcare a normelor care reglementează procedura medierii.

În lipsa unor asemenea constatări, refuzul confirmării apare ca fiind arbitrar şi lipsit de temei juridic, fiind rezultatul unei interpretări excesiv formaliste a unor elemente secundare ale tranzacției. În realitate, eroarea privind indicarea raionului nu are aptitudinea de a afecta validitatea tranzacției şi nu generează niciun prejudiciu, nefiind de natură să creeze confuzie asupra identității debitorului, Or, această eroare nu poate fi subsumată niciunui element care, potrivit practicii constante şi logicii juridice, prevalează asupra oricăror alte mențiuni accesorii, precum sediul, care este susceptibil de modificare sau de eroare materială de redactare. Așadar, eroarea reținută de instanță este una pur materială, care nu afectează nici identitatea părții, nici consimțământul acesteia, nici existența şi întinderea obligației asumate prin tranzacție. Or, potrivit principiilor generale ale dreptului civil şi ale procedurii civile, astfel de erori nu pot constitui temei pentru respingerea unui act juridic valabil încheiat, ci, dimpotrivă, trebuie interpretate și, după caz, corectate în sensul conservării efectelor juridice ale actului. Or, erorile

materiale sunt greşeli sau omisiuni evidente referitoare la nume, prenume, denumire, număr, dată calendaristică, sumă de bani sau alt calcul etc. Existența erorii materiale se deduce din materialele dosarului. O eroare materială evidentă nu trebuie dovedită, nefiind necesară administrarea de probe ori stabilirea ei ca urmare a unei deliberări.

Menționează că instanța de fond a ignorat aceste principii și a aplicat un formalism excesiv, transformând o simplă eroare tehnică într-un motiv de refuz al confirmării, deşi legea nu prevede o asemenea sancțiune.

Mai mult decât atât, instanța nu a analizat în mod efectiv probele anexate cererii, inclusiv actele de verificare a decontărilor reciproce, care demonstrează fără echivoc existența şi întinderea obligației debitorului. În același context, la materialele cauzei a fost anexat şi extrasul debitorului, fapt ce exclude orice dubiu privind identificarea acestuia. Prin urmare, nu se poate reține concluzia instanței referitoare la caracterul nedeterminabil al debitorului.

În acest context, devin incidente și dispozițiile Legii nr. 137/2015 privind medierea, în special art. 32 alin. (3), care impune instanței o examinare substanțială a tranzacției, în raport cu voința reală a părţilor şi cu scopul medierii, și nu una formalistă, limitată la identificarea unor neconcordanțe tehnice. Or, rolul instanței în procedura de confirmare nu este acela de a sancţiona orice imperfecțiune de redactare, ci de a verifica dacă tranzacția contravine legii, încalcă drepturile sau interesele legitime ale părților ori ale terţilor, sau dacă a fost încheiată cu încălcarea normelor legale aplicabile. În lipsa unor asemenea circumstanțe, refuzul confirmării este nejustificat.

Este de menționat și faptul că, instanța avea posibilitatea și obligația de a adopta o soluție proporțională, prin care să valorifice voința părților și să asigure eficiența procedurii de mediere, fie prin constatarea caracterului material al erorii din oficiu, fie prin acordarea posibilității de remediere a acesteia, şi nu prin respingerea cererii în ansamblu. O asemenea conduită judiciară este în concordanță cu principiul bunei-credinţe consacrat de art. 858 Cod civil, precum şi cu principiul proporționalității și al securității raporturilor juridice.

De asemenea, instanţa de fond a ignorat natura juridică a tranzacției, astfel cum este reglementată de art. 1917 Cod civil, potrivit căruia aceasta reprezintă un contract prin care părțile previn sau sting un litigiu, precum și efectele prevăzute de art. 1920 Cod civil, conform cărora tranzacția produce între părți autoritatea lucrului judecat.

În speță, tranzacția a fost încheiată în mod valabil, în cadrul unei proceduri de mediere legal constituite, iar obligația debitorului este determinată și recunoscută, inclusiv prin actele de verificare a decontărilor reciproce anexate cererii. În aceste condiții, instanța nu putea să refuze confirmarea pentru o eroare formală care nu afectează substanţa raportului juridic. Totodată, instanța a apreciat în mod arbitrar probele administrate, omiţând să analizeze în mod efectiv înscrisurile depuse, care demonstrează fără echivoc identitatea debitorului şi existența datoriei. Concluzia privind „nedeterminarea debitorului" este nu doar nefondată, ci şi contradictorie, în condițiile în care chiar instanța a făcut referire la extrasul din registrul persoanelor juridice, care confirmă existența şi statutul activ al SRL „BUN AUGUR”, cu acelaşi IDNO.

Astfel, instanța a ignorat elementul esențial de identificare juridică și a absolutizat o mențiune secundară, ceea ce constituie o aplicare eronată a normelor de drept şi o apreciere vădit disproporționată a situației de fapt. În plus principiul evitării formalismului excesiv impune o interpretare a normelor procedurale în sensul garantării accesului efectiv la justiție. Refuzul confirmării unei tranzacții pentru o simplă eroare materială, în lipsa oricărui prejudiciu real sau a unei încălcări a legii, reprezintă o ingerință disproporționată în dreptul creditorului de a obține executarea unei creanțe certe, lichide și exigibile.

Indică că din materialele dosarului rezultă că intimatul nu a depus nicio referință și nu a formulat obiecții cu privire la tranzacția încheiată, nu a contestat identitatea sa în raport cu tranzacția și nu a invocat faptul că nu ar fi parte la aceasta sau că obligația nu i-ar aparține. În aceste condiții, în lipsa oricărei opoziții din partea debitorului, instanța nu putea, din oficiu și în mod pur formal, să creeze o pretinsă incertitudine asupra identității acestuia. Mai mult decât atât, instanța nu a analizat în niciun mod semnătura debitorului aplicată pe tranzacție, deși aceasta constituie un element esențial care confirmă consimțământul și participarea efectivă a acestuia la încheierea actului. Ignorarea acestui aspect relevă o examinare superficială a probelor şi o lipsă de analiză a elementelor care atestă în mod direct asumarea obligațiilor de către debitor. Totodată, instanța nu a acordat nicio apreciere probelor anexate cererii, inclusiv actelor de verificare a decontărilor reciproce și celorlalte înscrisuri care confirmă existenta și întinderea datoriei, limitându-se exclusiv la constatarea unei erori materiale privind indicarea raionului. O asemenea abordare denotă o analiză incompletă și selectivă a materialului probator, în contradicție cu obligația instanţei de a examina cauza sub toate aspectele relevante.

Consideră că în mod nejustificat, instanța a emis încheierea de respingere exclusiv în temeiul acestei erori materiale privind mențiunea „r. Donduşeni", ignorând faptul că toate celelalte date de identificare ale debitorului sunt corecte și concordante, respectiv denumirea, IDNO-ul, localitatea şi strada, elemente care permit identificarea certă și neechivocă a persoanei juridice. În aceste condiții, concluzia instanței privind „nedeterminarea debitorului" este vădit nefondată și contrazisă de probele existente la dosar. Mai mult, instanța nu a demonstrat în niciun mod că tranzacția nu ar întruni condițiile de valabilitate prevăzute de lege și nici nu a indicat concret care dintre aceste condiții ar fi fost încălcate. Or, simpla existență a unei erori materiale de redactare nu echivalează cu nevalabilitatea tranzacției și nu poate justifica refuzul confirmării acesteia în lipsa unor motive legale expres prevăzute.

În plus, urmează a fi reținut faptul că recurentul a întreprins demersuri concrete pentru remedierea neconcordanței constatate, depunând o cerere privind constatarea şi corectarea erorii materiale din cuprinsul tranzacției /anexa nr.1/. Ca urmare a acestei cereri, mediatorul a examinat situația şi a dispus rectificarea/corectarea erorii prin procesul verbal din 25.04.2026, confirmând astfel caracterul pur material al acesteia și lipsa oricărui impact asupra valabilității tranzacției sau asupra identităţii părţilor /anexa nr.2/. Acest fapt demonstrează în mod suplimentar că eroarea privind indicarea raionului nu reprezintă o problemă de fond, ci o simplă neconcordanță tehnică, recunoscută și corectată în cadrul procedurii de mediere, în acord cu voința părților. Or, instanța de fond a ignorat complet aceste circumstanțe relevante, pronunțând o soluție de respingere fără a ține cont de faptul că eroarea invocată a fost deja înlăturată printr-un act de rectificare, ceea ce contravine principiului aflării adevărului şi obligaţiei de examinare completă a materialelor cauzei. În aceste condiții, menținerea refuzului de confirmare pentru un motiv deja remediat apare ca fiind lipsită de orice justificare juridică și contrară scopului procedurii de confirmare a tranzacției, care este acela de a conferi forță executorie unei înțelegeri valabile şi asumate de părți.

În final, trebuie subliniat că eroarea privind raionul nu afectează în niciun mod drepturile debitorului și nu creează riscul executării împotriva unei alte persoane, întrucât identificarea prin IDNO exclude orice confuzie. În schimb, refuzul confirmării tranzacției produce consecințe negative semnificative asupra creditorului, lipsindu-l de posibilitatea de a valorifica un titlu executoriu şi obligându-l să inițieze proceduri judiciare suplimentare, contrar scopului medierii şi principiului economiei procesuale.

Prin urmare, solicită admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și trimiterea cauzei spre rejudecare, pentru examinarea în fond a cererii de confirmare a tranzacției și eliberarea titlului executoriu.

I. III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului: În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Ținând cont de faptul că, încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Central a fost emisă la 16 aprilie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 29 aprilie 2026, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului şi despre faptul că se va examina fără participarea părţilor**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs,** prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea integrală a încheierii primei instanței și restituirea spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea casată, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.**

Astfel, în baza materialelor cauzei, a circumstanțelor de fapt și drept invocate în prima instanță și în fața instanței de recurs, se constată după cum urmează:

La 26 martie 2026 SRL „Servmixt-Agro”, reprezentantă de avocatul Prodan Andrei, a depus cerere împotriva lui SRL „Bun Augur” cu privire la confirmarea tranzacției cu eliberarea titlului executoriu, susceptibil de executare silită.

Potrivit tranzacției, aceasta a fost încheiată întru soluționarea pe cale extrajudiciară, amiabilă a litigiului civil, și anume: 4.1 Debitorul SRL „Bun Augur” și Creditorul SRL „Servmixt-Agro” au negociat, recunosc și acceptă datoria de bază în mărime de 3 107 736,77 MDL și penalitate contractuală în mărime de 1 391 838,14 MDL, iar în total suma de 4 499 574,91 (patru milioane patru sute nouăzeci și nouă mii cinci sute șaptezeci și patru,91) MDL.

4.2 La momentul semnării prezentei tranzacții, între părți nu există altă datorie, pretenție sau obligație pecuniară nestinsă cu excepția celor prevăzute în pct. 4.1.

4.3 Astfel, în vederea realizării obiectului tranzacției debitorul SRL „Bun Augur” achită în beneficiul creditorului SRL „Servmixt-Agro” suma în mărime de 3 127 736,77 (trei

milioane o sută douăzeci și șapte de mii șapte sute treizeci și șase,77) MDL, ce constituie 3 107 736,77 MDL datoria de bază și 20 000 MDL parțial din penalitate, conform următorului grafic: -1 563 868,39 MDL - până la data de 30.07.2025; -1 563 868,39 MDL - până la data de 30.11.2025.

4.4 în caz dacă Debitorul SRL „Bun Augur”, c/f *****, sediul: r. Dondușeni, s. Plop, nu va respecta cel puțin un termen limită de achitare prevăzut la pct. 4.3. din prezenta Tranzacție, acesta va achita creditorului SRL „Servmixt Agro", sediul: r. Ialoveni, s. Horești, c/f *****, integral și imediat suma în mărime de 4 499 574,91 (patru milioane patru sute nouăzeci și nouă mii cinci sute șaptezeci și patru,91) MDL, cu deducerea sumelor achitate.

4.5 Părțile au convenit că indiferent de destinația plății, achitarea prin compensare, preluarea datorie sau cesiunea de creanță parțială, părțile stabilesc că în primul rînd se v-or achita (stinge) penalitățile și alte cheltuieli legate de executarea/neexecutarea prezentului contract, datoriile curente existente formate după semnarea prezentului contract și doar ulterior se achită (stinge) corpul datoriei.

4.6 Părțile recunosc situația financiară ce reiese din prezenta tranzacție, și declară că nu au pretenții cu referire la forma, conținutul și efectele prezentei tranzacții.

Pentru a confirma temeinicia solicitărilor formulate, creditorul a prezentat tranzacția nr.153/AD în original, încheiată între administratorul SRL „Servmixt-Agro”, Mocanu Alexandru și administratorul SRL „Bun Augur” Condrea Vadim, cu participarea mediatorului Pînzaru Dorian (f.d.6-11).

În temeiul încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Central din 16 aprilie 2026, s-a respins cererea depusă de SRL „Servmixt-Agro”, reprezentată de avocatul Prodan Andrei împotriva lui SRL „Bun Augur” cu privire la confirmarea tranzacției cu eliberarea titlului executoriu. S-a refuzat confirmarea tranzacției de împăcare nr.153/AD încheiată la data de 20 mai 2025 între SRL „Servmixt-Agro” și SRL „Bun Augur”.

Conform art. 1917 alin.(1) Cod civil, tranzacția este contractul prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultățile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătorești.

Conform prevederilor art. 1919 alin. (1) din Codul civil, tranzacția este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispozițiile legale privind executarea silită a hotărârilor arbitrale rămân aplicabile. Alin.(2) prevede că tranzacția este extrajudiciară dacă prin ea părțile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deși tranzacționează asupra unui proces în desfășurare, nu o prezintă instanței de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacția extrajudiciară devine tranzacție judiciară. Potrivit alin.(3) contractul de tranzacție extrajudiciară se încheie în scris. Iar potrivit alin.(4) în lipsă de dispoziție contrară, dispozițiile prezentului capitol se aplică atât tranzacției judiciare, cât şi tranzacției extrajudiciare.

În acord cu art. 487 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacției, prin care părțile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pârâtului.

Potrivit prevederilor art.488 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă, în cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se indică: a) instanţa căreia îi este adresată cererea; b) numele și prenumele mediatorului care a mediat litigiul; c) numele și prenumele sau denumirea părţilor procesului de

mediere, domiciliul sau sediul acestora, numerele de telefon/fax, adresa electronică şi alte date de contact; d) data încheierii tranzacţiei; e) solicitarea părţii interesate de a se confirma tranzacţia şi de a i se elibera titlul de executare silită a tranzacţiei; f) după caz, datele de contact ale reprezentantului legal al reclamantului

(2) La cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează: a) tranzacţia în original; b) convenţia de mediere, dacă o astfel de convenţie a fost încheiată; c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere; d) după caz, actele ce atestă executarea parţială a tranzacţiei; e) dovada de plată a taxei de stat și a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art. 489 alin. (3) din Codul de procedură civilă, judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta: a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.

Potrivit Legii nr.137 din 03 iulie 2015 cu privire la mediere, și anume art.21 alin.(1), potrivit căruia, medierea poate fi iniţiată de către oricare dintre părţi, din proprie iniţiativă, precum şi la recomandarea autorităţilor publice, instanţelor judecătoreşti sau organului de urmărire penală. În cadrul procesului judiciar, instanţa propune părţilor să participe la o şedinţă de informare cu privire la soluţionarea litigiilor prin mediere.

Articolul 32 din Legea precitată, stipulează că, tranzacţia este acordul încheiat de părţi şi contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părţile consimt asupra soluţionării amiabile a unui litigiu; tranzacţia trebuie să corespundă condiţiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil și de alte acte legislative. Nu se admite includerea în tranzacție a clauzelor care: a) se referă la drepturi și obligații de care părțile nu pot dispune liber prin tranzacție; b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică și bunele moravuri; c) sînt în mod evident inechitabile; d) prejudiciază interesul superior al copilului; e) încalcă drepturile unor terțe persoane neantrenate în procesul medierii.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii judecătorești contestate, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, Colegiul civil conchide că este legal și întemeiat să admită recursul declasat și să caseze integral încheierea primei instanței cu restituirea cauzei spre rejudecarea problemei soluționate prin încheierea casată.

Colegiul civil reține că soluția primei instanțe privind refuzul confirmării tranzacției nu este rezultatul unei examinări complete și suficiente a circumstanțelor relevante ale cauzei.

În această privință, Colegiul reține că, potrivit art. 489 alin. (3) Cod de procedură civilă, refuzul confirmării tranzacției poate interveni atunci când aceasta contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, precum și atunci când tranzacția a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.

Astfel, din conținutul normei menționate rezultă că motivele de refuz trebuie să privească legalitatea și valabilitatea tranzacției ori respectarea procedurii de mediere. O eroare tehnică sau materială de redactare, care nu afectează identitatea reală a părților, consimțământul acestora, obiectul tranzacției ori întinderea obligațiilor asumate, nu poate fi asimilată, prin ea însăși, unui asemenea temei de refuz.

În speță, prima instanță nu a verificat și nu a stabilit dacă tranzacția ar contraveni unor norme imperative, că ar încălca drepturile sau interesele legitime ale unor persoane ori că ar fi fost încheiată cu încălcarea Legii nr. 137/2015 cu privire la mediere. Refuzul confirmării a fost

determinat de o neconcordanță referitoare la indicarea sediului debitorului, respectiv identificarea debitorului, fără a aprecia în ce măsură aceasta ar afecta valabilitatea tranzacției sau ar determina imposibilitatea identificării debitorului, în circumstanțele în care textul tranzacției conține datele unice de identificare prin codul fiscal.

Colegiul relevă, de asemenea, că însăși natura juridică a tranzacției presupune existența unui acord de voință al părților destinat prevenirii sau stingerii unui litigiu. Potrivit art. 1917 alin. (1) Cod civil, tranzacția reprezintă contractul prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultățile apărute în procesul executării unei hotărâri judecătorești, iar tranzacția extrajudiciară, după confirmarea corespunzătoare, devine tranzacție judiciară.

În același sens, art. 32 din Legea nr. 137/2015 definește tranzacția drept acordul încheiat de părți și contrasemnat de mediator, prin care acestea consimt asupra soluționării amiabile a litigiului, legea stabilind condițiile substanțiale pe care aceasta trebuie să le respecte.

Prin urmare, controlul exercitat de instanță în procedura confirmării trebuie să urmărească existența și legalitatea acordului de voință, respectarea condițiilor prevăzute de lege și protejarea drepturilor și intereselor legitime, iar nu sancționarea automată a unor erori tehnice care nu influențează substanța raportului juridic.

Relevant este și faptul că, potrivit materialelor invocate în recurs, ulterior a fost solicitată corectarea erorii materiale, iar mediatorul a dispus rectificarea acesteia prin procesul-verbal din 25 aprilie 2026, circumstanță care confirmă necesitatea examinării naturii concrete a erorii și a efectelor sale asupra încheierii tranzacției, iar nu calificarea automată a acesteia drept impediment pentru confirmare.

Astfel, Colegiul constată că prima instanță a acordat unei neconcordanțe tehnice o semnificație juridică determinantă fără a elucida dacă aceasta afectează efectiv identitatea debitorului și fără a verifica existența unuia dintre temeiurile de refuz prevăzute expres de art. 489 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM:

Or, erorile materiale ori tehnice care nu modifică voința părților, obiectul tranzacției, cuantumul obligației și identitatea reală a participanților nu constituie, prin ele însele, temei pentru refuzul confirmării tranzacției. O concluzie contrară ar echivala cu extinderea, pe cale de interpretare extensivă defavorabilă, a cazurilor de refuz prevăzute de lege și cu aplicarea unui formalism excesiv în detrimentul examinării fondului raportului juridic încheiat între părți.

În consecință, Colegiul apreciază că circumstanțele relevante pentru soluționarea cererii nu au fost elucidate complet de către prima instanță, inclusiv sub aspectul identificării certe a debitorului, caracterului erorii din cuprinsul tranzacției și influenței reale a acesteia asupra valabilității acordului.

În aceste împrejurări, încheierea contestată nu este întemeiată, fiind pasibilă de casat cu restituirea cauzei spre rejudecare, pentru ca prima instanță să examineze în ansamblu probele administrate, să stabilească natura și efectele neconcordanței constatate și să verifice dacă există, în mod efectiv, vreunul dintre temeiurile de refuz al confirmării tranzacției prevăzute de art. 489 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM.

În acest context, Colegiul civil consideră întemeiat să explice că, în conformitate cu art. 489 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM, dacă instanţa consideră necesar, aceasta, reieșind din natura cauzei, este în drept să convoace părţile interesate pentru audieri, înştiinţându-le despre data, ora şi locul şedinţei, fără întocmirea procesului-verbal, întru elucidarea circumstanțelor de fapt și drept care au importanță pentru justa soluționare a cererii de confirmare a tranzacției prin care părțile au prevenit un proces civil.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanţele importante pentru examinarea cererii nu au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe fiind în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate, respectiv la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat incorect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este întemeiat, întru asigurarea accesului liber la justiție, care constituie elementul fundamental al legalității procesului civil și dreptului părților la un proces echitabil și ținând cont de faptul că instanța de recurs nu poate soluționa prin decizie problema respectivă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să admită recursul şi să caseze încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se admite recursul declarat de SRL „Servmixt-Agro”, reprezentantă de avocatul Prodan Andrei.

Se casează încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central din 16 aprilie 2026, prin care a fost soluționată cererea depusă de SRL „Servmixt-Agro” împotriva SRL „Bun Augur” cu privire la confirmarea tranzacției de mediere cu eliberarea titlului executoriu, și se restituie spre rejudecarea problemei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Decizia instanței de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Preşedintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan